

Op weg naar kruis en opstanding (2) - **Strijd** Matteüs 26,39

Getsemane, je kijkt je ogen uit, je houdt je adem in. Wat gebeurt daar tussen God de Vader en de Zoon? En welke rol spelen wij daarbij?

Jezus' leerlingen slapen terwijl Hij de strijd van zijn leven voert. Zijn liefde en zelfopoffering maken Hem bang, vragen alles van Hem. Hij schrikt terug maar geeft zich toch, aan zijn Vader en aan ons.

Angst

Eerder sprak Jezus over het drinken van de beker als aanduiding van zijn lijden (Mt. 20,22). *De beker drinken betekent: moeten lijden.*

Maar je komt het ook al in het OT tegen. Daar is de beker soms teken van feest en vreugde. *Maar soms ook van oordeel.* Hier gaat het om een *beker vol van Gods oordeel... over onze zonden.*

Alleen

Jezus zocht steun. Zijn leerlingen vallen echter in slaap. Steun is er niet van hen. Jezus voert zijn strijd voor hen, *alleen*. Hij geeft zich voor hen. Om hun schuld te verzoenen, hen te bevrijden.

Aanvaarding

Toen Jezus zijn strijd gestreden had, was er overgave. Hij nam de beker aan uit de hand van zijn Vader en stapte naar voren om zich te *laten* overleveren in de handen van zondaren. Iedere stap onderweg naar het kruis is liefde, overgave, zelfopoffering. Zo trok God zich ons lot aan!

op weg naar het avondmaal

'Telkens als wij bij het avondmaal van het brood eten en uit de beker drinken, bevestigt Jezus zijn hartelijke liefde en trouw voor ons. Hij geeft ons de verzekering, dat Hij zijn lichaam in de dood gaf en zijn bloed vergoot voor ons, die anders de eeuwige dood hadden moeten sterven.'

Denk daarover door deze week: Hij gaf zich voor ons. En geef Hem je antwoord: *'Zou ik voor U, voor zulk een bitter lijden, mijn hart niet wijden?'*

maandag, Hosea 11

Gods liefde was er vanaf Israëls begin, duidelijk te merken. Maar Israël had zich vastgebeten in ontrouw jegens de HEER. Gods oordeel dreigt. Dat is rechtvaardig. Maar... God strijdt in zichzelf. Wat leer je over Gods liefde in vers 8-9?

dinsdag, Hebreëën 10,19-25

Dankzij Jezus' strijd en overgave in Getsemane 'kunnen we zonder schroom binnengaan in het heiligdom...' *'Laten we God dan naderen met een oprecht hart en een vast geloof!'*

woensdag, Matteüs 26,47-56

Jezus wordt verraden en in de steek gelaten. Het weerhoudt Hem niet om zich gevangen te laten nemen, want zo gaan 'de geschriften van de profeten in vervulling'.

Hier zijn wij, Heer, een afgeweken schare, wij, die zo zorgeloos, zo ontrouw waren.

Verander ons en reinig onze harten, o Man van smarten!

donderdag, Romeinen 5,1-11

Leven in vrede met God... Wat is dat? Hoe bepaalt dat je leven? Prijs God (vers 11) vandaag!

vrijdag, Psalm 23

De HEER is mijn herder, maar Hij blijkt ook royaal als een koning. De overvloeiende beker die Hij ons geeft (vers 5) heeft alles te maken met de beker die Jezus aangereikt kreeg en aannam. Dank God daarvoor.

ZATERDAG, Hebreëën 13,20-21

Omdat Jezus de beker aanvaardde uit de hand van zijn Vader en de Vader Hem uit de dood heeft opgewekt, mogen wij biddend verwachten dat Hij in ons tot stand brengt wat Hem welgevallig is.

Getsemane

De Vader die de Zoon een beker reikt,
tot aan de rand gevuld met bitterheid,
die Hem benauwt, tot wanhoop drijft.
Het water dat Hem aan de lippen staat,
een zee van zonden die Hem angstig maakt.
Hij gaat ons voor, Hij draagt ons door het lijden heen.

Zie hoe Hij aan ons lijdt, voor ons strijdt, de beker drinkt.
Wie zijn wij, dat Hij de dood in diepe nood en angst verdrinkt?

De schaduw van de dood valt in de hof,
waar Jezus worstelt met de wil van God:
de beker gaat Hem niet voorbij.
De diepte van zijn lijden, angst en pijn,
is dieper dan ons lijden ooit zal zijn.
Hij gaat ons voor, Hij drinkt ons door het lijden heen.

Zie hoe Hij aan ons lijdt, voor ons strijdt, de beker drinkt.
Wie zijn wij, dat Hij de dood in diepe nood en angst verdrinkt?

De Zoon die ons het brood, de beker reikt;
ons in zijn liefde en gemeenschap leidt,
gedenken wij in brood en wijn.
Wij drinken door zijn dood het leven in:
een zee van liefde schept een nieuw begin.
Nooit meer alleen, met Jezus één, totdat Hij komt.

Al wie dorst, wordt getroost in het brood, de beker wijn.
Neem het brood, proef van de wijn; gedenk dat wij vergeven zijn.

De Vader die zijn kind een beker reikt,
die overstroomt van goedertierenheid:
de wijnstok bloeit, de beker vloeit in eeuwigheid.
Tekst: Hans Maat